

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 3 päivänä maaliskuuta 2010

N:o 133—141

SISÄLLYS

N:o		Sivu
133	Laki vammaisten henkilöiden tulkkauspalvelusta	673
134	Laki vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain muuttamisesta	681
135	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 4 §:n muuttamisesta	682
136	Valtioneuvoston asetus arvonlisäveroasetuksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta	683
137	Valtioneuvoston asetus eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	684
138	Valtioneuvoston asetus maitoalan erityisestä markkinatukitoimenpiteestä	686
139	Valtioneuvoston asetus vesikulkuneuvorekisteristä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta	687
140	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	688
141	Maa- ja metsätalousministeriön asetus täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	690

N:o 133

Laki

vammaisten henkilöiden tulkkauspalvelusta

Annettu Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain tarkoitus

Tämän lain tarkoituksena on edistää vammaisen henkilön mahdollisuuksia toimia yhdenvertaisena yhteiskunnan jäsenenä.

2 §

Lain soveltamisala

Laissa säädetään Suomessa asuvan vammaisen henkilön oikeudesta Kansaneläkelaitoksen järjestämään tulkkauspalveluun.

Siihtä, onko henkilöä pidettävä Suomessa asuvana, säädetään kotikuntalaissa (201/1994).

3 §

Lain toissijaisuus

Tämän lain mukaista tulkkauspalvelua järjestetään, jos vammaisen henkilö ei saa riittävä ja hänelle sopivaa tulkkausta muun lain nojalla.

Tulkkauspalvelua voidaan kuitenkin järjestää, jos muun lain nojalla annettavan palvelun saaminen viivästyy tai palvelun antamiseen on muu perusteltu syy.

HE 220/2009
StVM 47/2009
EV 217/2009

25—2010

4 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *tulkkauksella* viittomakielellä tai jollakin kommunikaatiota selventävällä menetelmällä tapahtuvaa viestin välittämistä; viestin välittäminen voi tapahtua kahden kielen välisenä taikka kielen sisäisenä, kun käytetään jotakin kommunikaatiota täydentävää tai selventävää menetelmää;

2) *etätulkkauksella* tulkkausta, jossa vähintään yksi osapuoli on fyysisesti eri paikassa ja muihin osapuoliin kuva- ja ääniyhteydessä.

2 luku

Oikeus tulkkauspalveluun

5 §

Tulkkauspalvelun edellytykset

Oikeus tulkkauspalveluun on henkilöllä, jolla on kuulonäkövamma, kuulovamma tai puhevamma ja joka vammansa vuoksi tarvitsee tulkkausta työssä käymiseen, opiskeluun, asiointiin, yhteiskunnalliseen osallistumiseen, harrastamiseen tai virkistykseen. Lisäksi edellytyksenä on, että henkilö kykenee ilmaistamaan omaa tahtoaan tulkkauksen avulla ja hänellä on käytössään jokin toimiva kommunikointikeino.

6 §

Tulkkauspalvelun määrä

Tulkkauspalvelua on järjestettävä siten, että kuulonäkövammaisella henkilöllä on mahdollisuus saada vähintään 360 ja kuulotai puhevammaisella henkilöllä vähintään 180 tulkkaustuntia kalenterivuoden aikana.

Tulkkauspalvelua järjestetään 1 momentissa säädettyä enemmän, jos se on asiakkaan yksilölliset tarpeet huomioon ottaen perusteltua.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, opiskeluun liittyvänä tulkkauspalvelua on järjestettävä siinä laajuudessa kuin henkilö sitä välttämättä tarvitsee selviytyäkseen perusopetuksen jälkeisistä opinnoista, jotka:

- 1) johtavat tutkintoon tai ammattiin;
- 2) edistävät ammatilliseen opiskeluun pääsemistä tai työllistymistä; taikka
- 3) tukevat työelämässä pysymistä tai etenemistä.

7 §

Tulkkaus ulkomaan matkoilla

Se, jolle on myönnetty oikeus tulkkauspalveluun, voi käyttää palvelua myös ulkomaan matkoilla, jos matka liittyy henkilön tavanomaiseen elämään, opiskeluun tai työssä käymiseen.

Muuta kuin Suomesta etätulkkauksena annettavaa tulkkauspalvelua ulkomaan matkalle on haettava etukäteen. Palvelu voidaan järjestää osittain tai kokonaan etätulkkauksena, jos se on palvelunkäyttäjän yksilölliset tarpeet huomioon ottaen mahdollista ja perusteltua.

Palvelua järjestetään kahden viikon ylittävältä ajalta vain perustellusta syystä.

Kansaneläkelaitos voi perustellusta syystä korvata palvelunkäyttäjälle hänen ulkomaan matkalla itse hankkimansa tulkkauspalvelun kustannukset, jos muut tässä pykälässä säädetty tulkkauspalvelun saamisen edellytykset täyttyvät.

8 §

Etätulkkaus

Tulkkauspalvelu voidaan järjestää myös etätulkkauksena, jos se on palvelunkäyttäjän yksilölliset tarpeet huomioon ottaen mahdollista ja perusteltua.

Kansaneläkelaitos järjestää etätulkkausta käyttävälle henkilölle tulkkauksessa tarvittavat hinnaltaan kohtuulliset välineet ja laitteet sekä vastaa etäyhteyden käytöstä aiheutuvista välttämättömistä kustannuksista.

Lisäksi etätulkkauksen järjestämiseen kuuluvat välineiden ja laitteiden:

- 1) määrittelemisen saatujen asiantuntija-selvitysten perusteella;
- 2) kokeileminen;
- 3) käytön opetus ja seuranta sekä huollon järjestäminen.

3 luku

Toimeenpano

9 §

Toimeenpano

Tämän lain mukaisen tulkkauspalvelun kehittämistä vastaa sosiaali- ja terveysministeriö, joka myös seuraa lain toimeenpanoa.

Tämän lain toimeenpanosta vastaa Kansaneläkelaitos, joka myös päättää tulkkauspalvelun järjestämisestä ja siihen liittyvien kustannusten korvaamisesta.

10 §

Tulkkauspalvelun järjestäminen

Kansaneläkelaitos voi järjestää tulkkauspalvelun joko tuottamalla palvelun itse tai hankkimalla sen muilta palveluntuottajilta. Kansaneläkelaitoksen tulee järjestää tulkkauspalvelu kokonaistaloudellisesti edullisimmin huomioiden samalla asiakkaiden yksilölliset tarpeet. Vaativissa tulkaustilanteissa palvelu voidaan järjestää siten, että käytettävissä on kaksi tai useampia tulkkeja.

Tulkkauspalvelua järjestettäessä on otettava huomioon palvelunkäyttäjän toivomukset, mielipide, etu ja yksilölliset tarpeet sekä hänen äidinkieltensä ja kulttuuritaustansa.

Jos Kansaneläkelaitos järjestää tulkkauspalvelua 3 §:n 2 momentin perusteella, sillä on oikeus periä järjestämänsä tulkkauspalvelun kustannukset tulkkauspalvelusta vastuissa olevalta taholta.

Tulkkauspalvelun järjestämisvastuu kattaa myös palvelusta aiheutuvat välttämättömät oheiskustannukset sekä 8 §:ssä mainitut välineet ja laitteet.

Tulkkauspalvelu on palvelunkäyttäjälle maksutonta.

11 §

Palvelun rahoitus

Valtio korvaa Kansaneläkelaitokselle kustannukset, jotka sille aiheutuvat tämän lain nojalla järjestettävästä tulkkauspalvelusta.

Kansaneläkelaitoksen on kuukausittain viisi arkipäivää ennen 3 momentissa mainittua valtion ennakon maksupäivää ilmoitettava valtiolle määrä, jonka se arvioi aiheutuvan seuraavana kuukautena järjestettävästä tulkkauspalvelusta. Arvion yhteydessä Kansaneläkelaitoksen on ilmoitettava valtiolle ne tulkkauspalvelun järjestämisestä aiheutuneet kustannukset, jotka se on maksanut edellisenä kuukautena.

Valtio maksaa 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten korvaamiseksi Kansaneläkelaitokselle sosiaaliturvan yleisrahastoon ennakkoa kunkin kuukauden ensimmäisenä arkipäivänä. Ennakkoa määrättäessä otetaan huomioon 2 momentissa tarkoitettujen arvion lisäksi Kansaneläkelaitoksen edellisenä kuukautena maksamien kustannusten yhteismäärä ja Kansaneläkelaitoksen vastaavana aikana saamat ennakot.

12 §

Toimintamenot

Valtio korvaa Kansaneläkelaitokselle tämän lain toimeenpanosta aiheutuvat kustannukset. Toimeenpanosta aiheutuvat toimintakulut luetaan sosiaaliturvan yleisrahastosta maksettaviksi Kansaneläkelaitoksen toimintakuluiksi.

13 §

Tulkkauspalvelun hakeminen ja puhevallan käyttö

Oikeutta tämän lain mukaiseen tulkkauspalveluun haetaan kirjallisesti Kansaneläkelaitokselta.

Jos joku ei pysty itse hakemaan tulkkauspalvelua tai muutoin huolehtimaan oikeuksistaan eikä hänellä ole edunvalvojaa, Kansaneläkelaitoksen hyväksymä henkilön lähiomainen tai muukin henkilö, joka pääasiallisesti on huolehtinut hänestä, voi hänen puolestaan käyttää puhevaltaa tulkkauspalvelua koskevassa asiassa.

Alaikäisen henkilön puolesta puhevaltaa voi käyttää lapsen edunvalvoja, huoltaja,

kunnan sosiaalihuoltolain (710/1982) 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu toimielin tai se, jonka hoidossa lapsi tosiasiallisesti on. Lisäksi 15 vuotta täyttänyt lapsi voi itse käyttää puhevaltaa.

14 §

Tulkkauspalvelun edellytysten selvittäminen

Tulkkauspalvelun hakijan on toimitettava Kansaneläkelaitokselle sosiaali- tai terveydenhuollon asiantuntijan tai muun asiantuntijan lausunto tulkkauspalvelun tarpeesta ja vammaan laadusta sekä muut mahdolliset selvitykset, jotka ovat tarpeen asian ratkaisemiseksi.

Kansaneläkelaitos voi erityisestä syystä myös itse hankkia 1 momentissa tarkoitettuja lausuntoja ja selvityksiä, jos asiaa ei voida ratkaista asiakkaan toimittaman selvityksen perusteella.

Tulkkauspalvelun edellytysten selvittämiseksi tai uudelleen arvioimiseksi Kansaneläkelaitos voi perustellusta syystä osoittaa henkilön tutkimuksiin sosiaali- tai terveydenhuollon asiantuntijan luo tai sosiaali- tai terveydenhuollon toimintayksikköön. Kansaneläkelaitos vastaa tutkimuksesta aiheutuvista kustannuksista.

Tulkkauspalvelua koskeva hakemus ja uudelleenarviointi voidaan ratkaista käytävissä olevien tietojen perusteella, jos hakija kieltäytyy antamasta hakemuksen ratkaisemiseksi tarpeellista tietoa tai esittämästä selkeästä selvityksestä, jota häneltä kohtuudella voidaan vaatia. Samoin menetellään, jos hakija ei osallistu 3 momentissa tarkoitettuihin tutkimuksiin.

15 §

Tulkkauspalvelua koskeva päätös

Kansaneläkelaitoksen tulee antaa hakijalle kirjallinen päätös hakemuksesta ja uudelleenarvioinnista. Kansaneläkelaitos antaa tarvittaessa erillisen päätöksen 6 §:ssä säädettyjen vähimmäistuntimäärien ylittävistä tulkkaustunneista, opiskelutulkkauksesta, ulkomailla tapahtuvasta tulkkauksesta, etätulkkauksessa tarvittavista henkilökohtaisista välineistä ja

laitteista sekä etäyhteyden käytöstä aiheutuvista välttämättömistä kustannuksista, jolle näitä koskeva ratkaisu sisälly edellä tarkoitettuun päätökseen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu päätös voidaan tehdä toistaiseksi tai määräajaksi. Eri-tyisestä syystä päätös oikeudesta käyttää tulkkauspalvelua voidaan tehdä väliaikaisesti. Väliaikainen päätös on voimassa, kunnes asia lopullisesti ratkaistaan.

16 §

Ilmoitusvelvollisuus ja tulkkauspalvelupäätöksen uudelleenarviointi

Palvelunsaajan on ilmoitettava viipymättä Kansaneläkelaitokselle sellaisista olosuhteistaan tapahtuneista muutoksista, jotka vaikuttavat hänen oikeuteensa käyttää tulkkauspalvelua. Jos tulkkauspalvelujen saamiseen vaikuttavissa olosuhteissa tapahtuu muutoksia, Kansaneläkelaitos voi arvioida uudelleen tulkkauspalvelun edellytykset.

Oikeus tulkkauspalveluun lakkaa, jos palvelunsaaja ei enää terveydentilansa muuttumisen tai muun syyn vuoksi tarvitse tulkkauspalvelua tai jos hänellä ei enää ole kotikuntaa Suomessa.

4 luku

Muutoksenhaku

17 §

Muutoksenhakuoikeus

Kansaneläkelaitoksen päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta valittamalla sosiaaliturvan muutoksenhakulautakuntaan. Sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnan päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta valittamalla vakuutusosasto. Vakuutusosaston päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Kansaneläkelaitoksen päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, kunnes asia on lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu. Kansaneläkelaitoksen antamaan väliaikaiseen päätökseen ei saa hakea muutosta.

18 §

Valitusaika ja valituksen myöhästyminen

Valituskirjelmä on toimitettava Kansaneläkelaitokselle 30 päivän kuluessa siitä, kun valittaja on saanut päätöksestä tiedon. Jollei muuta näydetä, valittajan katsotaan saaneen päätöksestä tiedon seitsemäntenä päivänä sen päivän jälkeen, jona päätös on postitettu valittajan ilmoittamaan osoitteeseen.

Kansaneläkelaitoksen ja sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnan päätös annetaan tiedoksi lähettämällä se postitse kirjeellä vastaanottajalle hänen ilmoittamaansa postiosoitteeseen.

Vaikka sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnalle tai vakuutusosikeudelle tehtävä valitus on saapunut säädetyn määräajan jälkeen, valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, jos myöhästymiseen on ollut painavia syitä.

19 §

Itseoikaisu

Jos Kansaneläkelaitos hyväksyy kaikilta osin sille toimitetussa valituksessa esitetyt vaatimukset, sen on annettava asiasta oikaisu päätös. Oikaisupäätökseen saa hakea muutosta siten kuin 17 ja 18 §:ssä säädetään.

Jos Kansaneläkelaitos ei voi oikaista valituksen kohteena olevaa päätöstä 1 momentissa mainitun tavoin, sen on 30 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä toimitettava valituskirjelmä ja lausuntonsa asianomaisen muutoksenhakuelimen käsiteltäväksi. Kansaneläkelaitos voi tällöin väliaikaisella päätöksellä oikaista aikaisemman päätöksensä siltä osin kuin se hyväksyy valituksessa esitetyn vaatimuksen. Jos valitus on jo toimitettu muutoksenhakuelimelle, väliaikaisesta päätöksestä on ilmoitettava sille viipymättä. Väliaikaiseen päätökseen ei saa hakea muutosta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettua määräajasta voidaan poiketa, jos valituksen johdosta tarvittavan lisäselvityksen hankkiminen sitä edellyttää. Lisäselvityksen hankkimisesta on tällöin viipymättä ilmoitettava valittajalle. Valituskirjelmä ja lausunto on kuitenkin aina toimitettava asianomaiselle muutoksenhakuelimelle 60 päivän kuluessa valitusajan päättymisestä.

20 §

Asiavirheen korjaaminen

Jos Kansaneläkelaitoksen päätös perustuu selvästi virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen tai ilmeisen väärään lain soveltamiseen taikka päätöstä tehtäessä on tapahtunut menettelyvirhe, Kansaneläkelaitos voi poistaa virheellisen päätöksensä ja ratkaista asian uudelleen.

Päätös voidaan korjata asianosaisen eduksi tai vahingoksi. Päätöksen korjaaminen asianosaisen vahingoksi edellyttää, että asianosainen suostuu päätöksen korjaamiseen.

21 §

Lainvoimaisen päätöksen oikaisu

Jos uutta selvitystä ilmenee asiassa, jossa on kysymys evätyn tulkkauspalvelun tai 8 §:ssä tarkoitettun välineen ja laitteen järjestämisestä tai kustannusten korvaamisesta taikka myönnetyn tulkkauspalvelun määrän lisäämisestä, Kansaneläkelaitoksen on tutkittava asia uudelleen. Kansaneläkelaitos voi aikaisemman lainvoimaisen päätöksen estämättä myöntää evätyn tulkkauspalvelun tai välineen ja laitteen taikka korvata etäyhteyden käytöstä aiheutuneet välttämättömät kustannukset tai myöntää tulkkauspalvelun määrältään aikaisempaa suurempana. Myös sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunta ja vakuutusosikeus voivat menetellä vastaavasti muutoksenhakuasiaa käsitellessään. Päätökseen saa hakea muutosta siten kuin 17 ja 18 §:ssä säädetään.

22 §

Päätöksen poistaminen

Jos Kansaneläkelaitoksen antama lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen taikka on ilmeisesti lain vastainen, sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunta voi asianosaisen tai Kansaneläkelaitoksen vaatimuksesta poistaa päätöksen ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnan on varattava asianosaisille tilaisuus tulla kuulluiksi ennen asian ratkaisemista.

Tällaiseen päätökseen saa hakea muutosta siten kuin 17 ja 18 §:ssä säädetään.

Jos sosiaaliturvan muutoksenhakulautakunnan tai vakuutusosoikeuden antama lainvoimainen päätös perustuu virheelliseen tai puutteelliseen selvitykseen tai se on ilmeisesti lain vastainen, vakuutusosoikeus voi asianosaisen tai Kansaneläkelaitoksen vaatimuksesta poistaa päätöksen ja määrätä asian uudelleen käsiteltäväksi. Vakuutusosoikeuden on varattava asianosaisille tilaisuus tulla kuulluiksi ennen asian ratkaisemista.

Päätöksen poistamista on haettava viiden vuoden kuluessa siitä, kun päätös sai lainvoiman. Erityisen painavista syistä päätös voidaan poistaa määräajan jälkeenkin tehdystä hakemuksesta.

5 luku

Tietojen saaminen ja luovuttaminen

23 §

Oikeus tietojen saamiseen

Kansaneläkelaitoksella ja tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä pyynnöstä saada maksutta tiedot, jotka ovat välttämättömiä tässä laissa säädettyjen tehtävien toimeenpanemiseksi:

- 1) valtion ja kunnan viranomaiselta sekä muulta julkisoikeudelliselta yhteisöltä;
- 2) tulkkauspalvelun välitystä Kansaneläkelaitoksen kanssa solmimansa sopimuksen perusteella suorittavalta palveluntuottajalta;
- 3) oppilaitokselta tai koulutuksen järjestäjältä;
- 4) työnantajalta;
- 5) vakuutuslaitokselta sekä muulta tulkkauksen maksajalta;
- 6) Potilasvakuutuskeskukselta ja Liikennevakuutuskeskukselta.

Sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, Kansaneläkelaitoksella ja tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä saada pyynnöstä tulkkauspalveluasian ratkaisemista varten lääkäriltä ja muulta terveydenhuollon am-

mattihenkilöistä annetussa laissa (559/1994) tarkoitettulta ammattihenkilöltä sekä potilaan asemasta ja oikeuksista annetun lain (785/1992) 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettulta terveydenhuollon toimintayksiköltä, sosiaalipalvelun tuottajalta ja muulta toimintayksiköltä lausunto ja välttämättömät tiedot palvelun hakijan tulkkaustarpeesta ja hänen käyttämistään kommunikointikeinoista. Tulkkauspalveluasian ratkaisemista varten Kansaneläkelaitoksella ja tämän lain mukaisella muutoksenhakuelimellä on oikeus saada pyynnöstä edellä tarkoitettut tiedot, jos palvelun hakija ei toimita niitä itse.

Tulkkauspalvelun tuottaja ja tulkkauspalveluiden välitystä sopimuksen perusteella suorittava palveluntuottaja on sen lisäksi, mitä edellä säädetään, velvollinen salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä maksutta antamaan Kansaneläkelaitokselle tämän lain mukaisen tulkkauspalvelun järjestämistä sekä sen toteutumisen valvontaa ja laadun arviointia varten välttämättömät tiedot.

24 §

Oikeus tietojen luovuttamiseen

Kansaneläkelaitoksella on oikeus sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) säädetään, salassapitosäännösten ja muiden tiedon saantia koskevien rajoitusten estämättä antaa:

- 1) Kansaneläkelaitoksen kanssa solmimansa sopimuksen perusteella tulkkauspalvelun välitystä suorittavalle palveluntuottajalle tiedot tulkkauspalvelupäätöksistä sekä muut tämän lain mukaisen tulkkauspalvelun hoitamista varten saamansa tiedot siltä osin kuin tiedot ovat välttämättömiä tulkkauspalvelun välityksessä;
- 2) tulkkauspalvelun tuottajalle tämän lain mukaisen tulkkauspalvelun hoitamista varten saamansa tiedot siltä osin kuin tiedot ovat välttämättömiä tulkkauksen toteuttamiseksi ja laadun varmistamiseksi;
- 3) oppilaitokselle tai koulutuksen järjestäjälle pyynnöstä tieto tämän lain mukaisesta tulkkauspalvelupäätöksestä sekä henkilön käyttämistä kommunikointikeinoista, jos tiedot ovat välttämättömiä koulutuksen tai siihen liittyvän tulkkauksen toteuttamiseksi;

4) eläke- ja vakuutuslaitokselle pyynnöstä tieto tämän lain mukaisesta tulkkauspalvelupäätöksestä, jos tieto on välttämätön tulkkausten järjestämiseksi tai korvausvastuun selvittämiseksi;

5) tuomioistuimelle, poliisille ja muille tulkkausta lain säännöksen perusteella järjestämään velvollisille viranomaisille pyynnöstä tietoja asiakkaan käyttämistä kommunikointikeinoista ja hänelle sopivista palveluntuottajista, jos tiedot ovat välttämättömiä tulkkausten järjestämiseksi tai sen laadun varmistamiseksi;

6) apuvälineitä vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (380/1987) tai kansanterveyslain (66/1972) mukaan järjestävälle kunnan sosiaali- tai terveydenhuollon viranomaiselle pyynnöstä tiedot Kansaneläkelaitoksen etätulkkausta varten järjestämistä välineistä ja laitteista;

7) 14 §:ssä tarkoitettulle sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijalle tai toimintayksikölle tutkimuksiin lähetettävän henkilön terveydentilaa, sairautta ja kommunikointikeinoja koskevat tiedot.

25 §

Muuta etuutta varten saatujen tietojen käyttäminen

Kansaneläkelaitoksella on oikeus yksittäistapauksessa käyttää tulkkauspalveluasiana käsitellessään muiden sille säädettyjen etuusasioiden hoitamista varten saamia tietoja, jos on ilmeistä, että ne vaikuttavat tulkkauspalvelujen myöntämiseen ja tiedot on lain mukaan otettava huomioon päätöksenteossa ja Kansaneläkelaitoksella olisi oikeus saada tiedot muutoinkin tämän lain nojalla.

26 §

Tekninen käyttöyhteys

Kansaneläkelaitoksella on sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 29 §:n 3 momentissa säädetään, oikeus mainitussa momentissa säädetyin edellytyksin avata tekninen käyttöyhteys sellai-

siin rekisteriensä salassa pidettäviin tietoihin, jotka sillä on oikeus tämän lain 24 §:n 1, 2 ja 6 kohdan perusteella antaa mainituissa kohdissa tarkoitetuille tiedon saajille.

Mitä 1 momentissa säädetään teknisen käyttöyhteyden avaamisesta ja tietojen luovuttamisesta sen avulla, koskee myös Kansaneläkelaitoksen oikeutta saada teknisen käyttöyhteyden avulla 23 §:n 1 momentin 1 ja 2 kohdassa sekä 3 momentissa tarkoitettuja salassa pidettäviä tietoja.

Tämän pykälän perusteella avatun teknisen käyttöyhteyden avulla saa hakea myös salassa pidettäviä tietoja ilman sen suostumusta, jonka etujen suojaamiseksi salassapitovelvollisuus on säädetty.

27 §

Ilmoitusvelvollisuus

Kansaneläkelaitoksen on annettava tulkkauspalvelujen hakijalle etukäteen sopivin tavoin tiedot siitä, mistä häntä koskevia tietoja voidaan hankkia ja mihin niitä voidaan säännömukaisesti luovuttaa.

6 luku

Voimaantulo

28 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

29 §

Tulkkauspalveluoikeutta koskevat siirtymäsäännökset

Jos henkilöllä on välittömästi ennen tämän lain voimaantuloa oikeus tulkkauspalveluun vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain nojalla, on Kansaneläkelaitoksen hakemuksetta

muutettava se oikeudeksi tämän lain mukaiseen tulkkauspalveluun. Oikeus tulkkauspalveluun jatkuu lain voimaan tullessa voimassa ollein perustein tämän lain 16 §:n mukaiseen uudelleenarviointiin tai lakkautukseen saakka.

30 §

Muut siirtymäsäännökset

Tämän lain voimaan tullessa vireillä olevaan hakemukseen, uudelleenarviointiin ja tulkkaustilaukseen sekä ennen lain voimaantuloa tehtyä päätöstä koskevaan muutoshakuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Kunta vastaa tulkkauspalvelun järjestämisestä kuitenkin vain jos tulkkaus tapahtuu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010. Korvauksen syyskuun ensimmäisen päivän ja joulukuun 31 päivän 2010 välisenä aikana annetusta tulkkauksesta suorittaa palveluntuottajalle Kansaneläkelaitos.

Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kunnan on ilmoitettava Kansaneläkelaitokselle tulkkauspalvelua koskevien asiakastietojen siirron jälkeen tekemistään tulkkauspalvelua koskevista päätöksistä sekä muutoshakuasioissa tehdyistä päätöksistä. Kunnan on ilmoitettava Kansaneläkelaitokselle lain tultua voimaan järjestämistään tulkkauspalvelusta sekä palveluntarjoajan kanssa sovitusta korvauksista ja niiden perusteista.

Kunnan on säilytettävä tulkkauspalvelua koskevat asiakirjat kymmenen vuotta lain voimaantulosta.

31 §

Soveltamissäännös

Jos muussa laissa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä viitataan vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain tulkkipalveluja koskeviin säännöksiin, viittauksen on katsottava tarkoittavan tämän lain vastaavia säännöksiä, jollei tästä laista muuta johdu.

Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 134

Laki**vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista 3 päivänä huhtikuuta 1987 annetun lain (380/1987) 8 a §, sellaisena kuin se on laissa 1267/2006, sekä *muutetaan* 8 §:n 2 momentti, sellaisena kuin se on laissa 981/2008, seuraavasti:

8 §

Vammaisille tarkoitetut palvelut

Kunnan on järjestettävä vaikeavammaiselle henkilölle kohtuulliset kuljetuspalvelut niihin liittyvine saattajapalveluineen, päivätoimintaa, henkilökohtaista apua sekä palveluasuminen, jos henkilö vammansa tai sairautensa johdosta välttämättä tarvitsee palvelua suoriutuakseen tavanomaisista elämän toiminnoista. Kunnalla ei kuitenkaan ole eri-

tyistä velvollisuutta palveluasumisen eikä henkilökohtaisen avun järjestämiseen, jos vaikeavammaisen henkilön riittävää huolenpitoa ei voida turvata avohuollon toimenpitein.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

HE 220/2009
 StVM 47/2009
 EV 217/2009

N:o 135

Laki**sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 4 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (734/1992) 4 §:n 5 kohta, sellaisena kuin se on laissa 982/2008, seuraavasti:

4 §

Maksuttomat sosiaalipalvelut

Sosiaalipalveluista ovat maksuttomia:

5) vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain (380/1987) 8 §:n 1 momentissa tarkoitetut palvelut, 8 §:n 2 momentissa tarkoitetut päivätoiminta kuljetusta ja aterioita lukuun ottamatta, henkilökohtainen apu sekä palveluasumiseen liittyvät erityispalvelut ja 11 §:ssä tarkoitetut tutkimukset; palveluasumisen erityis-

kustannuksista sekä henkilökohtaisesta avusta voidaan kuitenkin periä maksu, jos henkilö saa niihin korvausta muun lain kuin vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain nojalla;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 2010.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Helsingissä 19 päivänä helmikuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Peruspalveluministeri *Paula Risikko*

N:o 136

Valtioneuvoston asetus
arvonlisäveroasetuksen 1 ja 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiovarainministeriön esittelystä, muutetaan 21 päivänä tammikuuta 1994 annetun arvonlisäveroasetuksen (50/1994) 1 §:n 1 ja 5 momentti sekä 2 §,

sellaisina kuin ne ovat, 1 §:n 1 momentti ja 2 § asetuksessa 1487/1994 ja 1 §:n 5 momentti asetuksessa 1117/1999, seuraavasti:

1 §

Suoritettavan ja vähennettävän arvonlisäveron selvittämiseksi kirjanpitovelvollisen verovelvollisen on kirjattava veron määrään vaikuttavat liiketapahtumat aikajärjestyksessä sen ajankohdan mukaan, jolloin niiden perusteella suoritettava tai vähennettävä vero on otettava huomioon verokaudelta tilitettävää veroa laskettaessa.

Kirjaukset voidaan tehdä ostoista tai myynneistä aikajärjestyksessä pidettävään osakirjanpitoon tai muuhun kirjanpitokirjaan siten, että niiden yhteys kirjanpitolain (1336/1997) 2 luvun 4 §:ssä tarkoitettuun asiajärjestyksessä pidettävään pääkirjanpitoon on vaikeuksitta todettavissa.

2 §

Kirjanpitovelvollisen verovelvollisen, jonka verokausi on kalenterikuukausi tai neljänneskalenterivuosi, on kirjattava suoritettavan ja vähennettävän veron määrään vaikuttavat liiketapahtumat kuukausikohtaisesti verokautta seuraavan toisen kalenterikuukauden 12 päivään mennessä.

Kirjanpitovelvollisen verovelvollisen, jonka verokausi on kalenterivuosi, on kirjattava suoritettavan ja vähennettävän veron määrään vaikuttavat liiketapahtumat kirjanpitolain mukaisesti, kuitenkin kuukausikohtaisesti viimeistään verokautta seuraavan helmikuun 28 päivään mennessä.

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä maaliskuuta 2010.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2010

Ministeri *Jan Vapaavuori*Lainsäädäntöneuvos *Suvi Anttila*

N:o 137

Valtioneuvoston asetus**eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä,

kumotaan eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 28 päivänä helmikuuta 2008 annetun valtioneuvoston asetuksen (130/2008) 20 §:n 3 momentti, sekä

muutetaan 4 §:n 3 momentti, 6 §:n 1 momentti, 12 ja 13 § sekä 18 §:n 3 momentti, sellaisena kuin niistä on 6 §:n 1 momentti asetuksessa 243/2009, seuraavasti:

4 §

Eläinten hyvinvoinnin tuen perusehdot nautaja-sikatiloilla

Viljelijän on toteutettava tilalla perusehtoihin kuuluvat toimenpiteet ensimmäisenä sitoumusvuonna viimeistään 31 päivänä joulukuuta lukuun ottamatta 2 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä, jotka on toteutettava viimeistään 30 päivänä huhtikuuta. Sitoumusvuosi alkaa 1 päivänä toukokuuta ja päättyy huhtikuun 30 päivänä.

6 §

Terveystarkastukset

Perusehtoihin sitoutuneella nautatilalla eläinlääkärin on tehtävä vähintään yksi terveydentarkastus jokaisen sitoumusvuoden aikana. Sikatilalla eläinlääkärin on tehtävä terveydentarkastukset vähintään seuraavasti:

1) porsastuotantotiloilla, yhdistelmätiloilla ja jatkuvataajuisissa lihasikaloissa vähintään neljä tarkastusta sitoumusvuodessa; ja

2) kertataajuisessa lihasikalassa yksi tarkastus kasvatuserää kohden.

12 §

Asiakirjojen säilyttäminen

Viljelijän on säilytettävä terveydentarkastussopimus, vuosittain päivitetty terveydentarkastussuunnitelmat, eläinlääkärin antamat todistukset tehdyistä terveydentarkastuksista ja muut toimintalinjan 2 lain 12 §:ssä tarkoitettut asiakirjat.

13 §

Eläinten hyvinvoinnin tuen valinnaiset eläinlajikohtaiset lisäehdot

Viljelijä voi valita nautatilalla sitoumuskauden ajaksi seuraavia lisäehtoja:

- 1) palontorjunta- ja pelastussuunnitelma;
- 2) vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen pinta-alavaatimuksilla;
- 3) vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen;

4) kytkettyjen nautojen liikkumismahdollisuuksien parantaminen;

5) vähintään kuuden kuukauden ikäisten nautojen pito-olosuhteiden parantaminen;

6) nautojen laidunnus kasvukaudella ja jaloittelu talviaikana;

7) nautojen sairaskarsinat, hoito- ja poikimakarsinat.

Viljelijä voi valita sikatilalla sitoumuskauden ajaksi seuraavia lisäehtoja:

1) palontorjunta- ja pelastussuunnitelma;

2) joutilaiden emakoiden ja ensikoiden laidunnus ja jaloittelu;

3) emakoiden ja ensikoiden tiineytys;

4) tiineytettyjen sikojen tila- ja makuupaikkavaatimukset;

5) emakoiden vapaa porsiminen;

6) sikojen sairaskarsina;

7) sikojen karsinaolosuhteiden parantaminen.

18 §

Tuen maksamisen edellytyksenä olevan eläinmäärän laskeminen

Sikojen lukumäärää laskettaessa jätetään yksi suurin ja kaksi pienintä lukumäärää huomioon ottamatta.

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä maaliskuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2010

Ministeri *Liisa Hyssälä*

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 138

Valtioneuvoston asetus
maitoalan erityisestä markkinatukitoimenpiteestä

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty maa- ja metsätalousministeriön esittelystä, säädetään maaseutuelinkeinojen tukitehtäviä hoidettaessa noudatettavasta menettelystä 18 päivänä joulukuuta 1992 annetun lain (1336/1992) 13 §:n 1 momentin nojalla:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan myönnettäessä erityisen markkinatukitoimenpiteen vahvistamisesta maitoalalla annetun komission asetuksen (EU) N:o 1233/2009, jäljempänä *komission asetus*, 1 artiklassa tarkoitettua tukea maidontuottajille.

2 §

Maidontuottajille maksettavan tuen määrätymisperusteet

Maidontuottajille, joilla oli kiintiökaudella 2008/2009 tuotantoa, maksetaan tukea komission asetuksen liitteen mukainen enimmäismäärä. Tukea maksetaan kiintiökaudella 2008/2009 kiintiörekisteriin merkitystä markkinointiin ostetusta ja hyväksytystä tai kuluttajille suoraan myydystä maidosta enintään

0,30 senttiä litralta. Kiintiörekisterillä tarkoitetaan Maaseutuviraston hallinnoimaa tietojärjestelmää, joka sisältää ajantasaiset tiedot tuottajien tuottamista maitomääristä ja heidän hallinnassaan olevista maidon viitemääristä.

3 §

Tuen myöntävä viranomainen

Maidontuottajille maksettavan tuen myöntämisestä päättää kunnan maaseutuelinkeinoviranomainen.

4 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä maaliskuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2010

Ministeri *Liisa Hyssälä*

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 139

Valtioneuvoston asetus**vesikulkuneuvorekisteristä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2010

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty liikenne- ja viestintäministeriön esittelystä,

muutetaan vesikulkuneuvorekisteristä 31 päivänä toukokuuta 2007 annetun valtioneuvoston asetuksen (641/2007) 2 § seuraavasti:

2 §

Vastuu tietojärjestelmän toimivuudesta ja yhtenäisyydestä

Rekisterin toteuttamisessa käytetyn tieto-

Helsingissä 25 päivänä helmikuuta 2010

järjestelmän toimivuudesta ja rekisterin toimintojen yhtenäisyydestä vastaa *Itä-Suomen aluehallintovirasto*.

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä maaliskuuta 2010.

Liikenneministeri *Anu Vehviläinen*

Ylitarkastaja Risto Saari

N:o 140

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä helmikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 29 päivänä helmikuuta 2008 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (133/2008) 5 §:n 3 momentti, 9 §:n 3 momentti ja 20 §, sellaisena kuin niistä on 5 §:n 3 momentti asetuksessa 247/2009, seuraavasti:

5 §

Rehujen ja eläinaineksen tuonti

Nautatilalle ostettujen tai siirrettyjen siitoseläimien on oltava tutkittuja salmonellan osalta eläinlääkärin ohjeiden mukaisesti. Tutkimus on oltava tehtynä enintään kaksi kuukautta ennen tilalle siirtoa. Vasikkakasvattamoissa, joilta siirretään eläimiä muille tiloille jatkokasvatukseen, salmonellatutkimus tulee tehdä osastokohtaisesti vuosittain eläinlääkärin ohjeiden mukaisesti.

9 §

Vasikoiden pito-olosuhteiden parantaminen pinta-alavaatimuksilla

Lihanautojen väli- tai loppukasvatusta harjoittavalle maatilalle tulevat vasikat on tulon jälkeen kasvatettava vähintään kahden kuukauden ikäisiksi erillisessä omalla ilmanvaihdolla olevassa kertatäyttöisessä osastossa. Loppukasvatusta harjoittavilla tiloilla vasi-

koiden siirto vasikkaosastoon voi tapahtua myös jatkuvatäyttöisesti, jos siihen on erityisiä perusteita, jotka voidaan todeta eläinten hyvinvoinnin tuesta vuosina 2008—2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 6 §:ssä tarkoitetun terveydenhuoltokäynnin yhteydessä. Juotolla olevan vasikan on saatava maito tai juomarehu imemällä tuttia, emäänsä tai imettäjälehmää. Jos vasikka nupoutetaan, sarven aiheen tuhoamisen saa tehdä ainoastaan eläinlääkärin antamaa asianmukaista kivunlievitystä käyttäen.

20 §

Sikojen karsinaolosuhteiden parantaminen

Vieroitettujen, välikasvatuksessa olevien porsaiden on oltava ikäryhmittäin omissa karsinoissaan. Lämpötilan on oltava muuteltavissa porsaiden iän mukaisesti. Kaikilla sioilla on oltava kuivitettu, kiinteäpohjainen makuualue, johon kaikki mahtuvat yhtä aikaa makuulle. Kuivikkeena on käytettävä esimerkiksi olkea, purua, turvetta, paperisilppua tai heinää. Kuivikkeita on oltava riittävästi koko ajan.

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä maaliskuuta 2010. Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 24 päivänä helmikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska

N:o 141

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä helmikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
muutetaan täydentäviin ehtoihin liittyvistä hyvän maatalouden ja ympäristön vähimmäisvaatimuksista 26 päivänä maaliskuuta 2009 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (189/2009) 2 §:n 9 kohta, 5 §, 6 §:n 3 momentti, 9 §, 10 §:n 1 ja 2 momentti, 11 § ja 12 §:n 1 momentti sekä

lisätään 2 §:ään uusi 10 kohta ja asetukseen uusi 9 a § seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

9) *komission asetuksella I* neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta annettua komission asetusta (EY) N:o 1122/2009;

10) *komission asetuksella II* yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annettua komission asetusta (EY) N:o 1120/2009.

5 §

Viljelykierto

Maatilalla, jolla on käytössään neuvoston tilatukiasetuksen 2 artiklan h kohdassa tarkoitettua maatalousmaata, on oltava toukokuun 1 päivän ja syyskuun 30 päivän välisenä aikana vähintään kahta eri viljelykasvia tai muuta maatalousmaan hoito- tai käyttömuotoa. Viljelykiertovaatimuksen täyttää myös yksi viljelykasvi ja yksi muu maatalousmaan hoito- tai käyttömuoto. Yhtä viljelykasvia tai maatalousmaan hoito- tai käyttömuotoa on oltava yhtenäinen ala, jonka koko on vähintään 0,05 hehtaaria. Ne alat, jotka ovat kasvinvuorottelun takia jonakin vuonna toisen maatalon hallinnassa, voidaan ottaa huomioon alaa pääsääntöisesti hallitsevan maatalon viljelykiertovaatimuksen täyttymistä arvioidessa. Hoito- tai käyttömuodoksi ei hyväksytä viljelemätöntä tai tilapäisesti viljelemätöntä alaa. Viljelykiertovaatimus ei koske kasvihuonealoja eikä maatiloja, joilla on käytössään ainoastaan nurmikasvien tai pitkäikäisten viljelykasvien alaa tai joiden kaikkea maatalousmaata koskee luonnonhaitta- korvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007—2013 annetun valtioneuvos-

ton asetuksen (366/2007) 40, 41, 51 tai 54 c §:ssä tarkoitettu erityistukisopimus. Pitkäikäisiin viljelykasveihin luetaan mansikka, herukat, muut hedelmä- ja marjakasvit sekä näiden taimitarhat, vähintään viisivuotiset koristekasvit, leikkovihreä, leikkohavut, punontatarkoitukseen kasvatettavat koristepajut, lyhytkiertoiset energiapuut ja pellolla olevat metsäpuiden taimitarhat.

6 §

Hoidetun viljelemättömän pellon hoito

Viherkesannot sekä tarvittaessa avo- ja sänkikesannot on niitettävä kerran kasvukauden aikana 31 päivään elokuuta mennessä. Niittovelvoitetta ei sovelleta peltoihin, jotka on kylvetty yksivuotisella riistakasviseoksella riistan talviruokintatarkoituksessa. Luonnonhoitopellot, jotka ovat monivuotisia nurmi- peltoja, on niitettävä vähintään kerran kolmessa vuodessa, mutta kuitenkin aina, kun rikkakasvien leviämisen estäminen sitä edellyttää. Niittovelvoitetta ei sovelleta ruokohelven viljelyssä, jos hoidetun viljelemättömän pellon taloudellinen hyödyntäminen edellyttää sadonkorjuuta kasvukautta seuraavan vuoden kevättalvella tai jos on kyse kyseisenä vuonna perustetusta kasvustosta. Edellä mainittuja kesantopeltoja on myös hoidettava niittämällä, muokkaamalla, kasvinsuojeluväineillä tai muulla vastaavalla tavalla siten, että rikkakasvien leviäminen estyy. Niiton ajankohdassa ja toteutuksessa on otettava huomioon rikkakasvien torjunnan onnistumisen lisäksi luonnonvaraisten lintujen ja nisäkkäiden suojelu. Viherkesannon laidunnus on sallittu, jos pellon pinta säilyy heinä- ja nurmi- peitteisenä.

9 §

Maisemapiirteiden säilyttäminen

Neuvoston tilatukiasetuksen liitteessä III tarkoitettujen peltoympäristön maisemapiirteiden säilyttämiseksi tilatukiominaisuudeltaan peltoa olevan peruslohkon sisällä, peruslohkon pientareella tai toisiinsa rajoittuvien

peruslohkojen välisellä alueella enintään 0,2 hehtaarin alalla kasvavat puuryhmät ja yksittäiset puut, jotka on suojeltu luonnonsuojelulain (1096/1996) 29 § 1 momentin 9 kohdan ja Ahvenanmaalla luonnonsuojelusta annetun maakunta-asetuksen (ÅFS 113/1998) 5 §:n 8 kohdan perusteella, on säilytettävä. Lisäksi on säilytettävä peruslohkon sisällä, peruslohkon pientareella tai toisiinsa rajoittuvien peruslohkojen välisellä alueella olevat enintään 0,2 hehtaarin suuruiset luonnonsuojelulain 23 ja 26 §:ssä ja Ahvenanmaalla luonnonsuojelusta annetun maakuntalain (ÅFS 82/1998) 6 §:ssä tarkoitettut luonnonmuistomerkit.

9 a §

Kastelu

Kasteluveden käytössä on noudatettava vesilain (264/1961) 9 luvussa ja Ahvenanmaan maakunnan vesilain (ÅFS 61/1996) 6 luvussa tarkoitettua lupamenettelyä.

10 §

Pysyvä laidun

Pysyvä laidun on komission asetuksen I 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua pysyvien laitumien viiteosuuteen ja vuosittaiseen osuuteen laskettavaa alaa edellyttäen, että tarkasteltavina vuosina

1) sitä on käytetty komission asetuksen II 2 artiklan c kohdassa tarkoitettujen heinä- tai nurmirehukasvien kasvattamiseen; ja

2) se on enintään kolmasosalta alueen pinta-alasta puiden, pensaiden tai puumaisten katajien peittämää ja alueella kasvaa enintään 50 puuta hehtaarilla, eikä puita koskeva tiheysvaatimus ylity alueen millään osalla.

Edellä 1 momentissa säädetyn lisäksi edellytetään, että ala tarkasteluajankohtia edeltävien viiden vuoden aikana:

1) on kasvanut komission asetuksen II 2 artiklan c kohdassa tarkoitettulla tavalla vain heinä- tai nurmirehukasveja;

2) ei ole ollut ilmoitettuna vuosittaisella tukihakemuksella komission asetuksen II 2 artiklan c kohdassa lueteltuna kesantona; ja

3) ei ole kuulunut viljelykiertoon; heinä- tai nurmirehukasveilla ollut ala katsotaan

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 141

peltoalaksi, jos viljelijä osoittaa pellon olleen osana viljelykiertoa.

11 §

Pysyvän laitumen säilyttäminen

Komission asetuksen I 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla pysyvänä laitumena oleva maa-ala on pääsääntöisesti säilytettävä mainitun ja 4 artiklan mukaisesti pysyvänä laitumena. Vaatimus ei koske aloja, jotka metsitetään ympäristönäkökohdat huomioon ottaen neuvoston tilatukiasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

Jos komission asetuksen I 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pysyvän laitumen osuus maatalousmaan kokonaispinta-alasta kansallisella tasolla laskee jonain vuonna yli 5 prosenttia suhteessa saman asetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti laskettavaan vuoden 2003 viiteosuuteen, suoria tukia saavien viljelijöiden on haettava ennakkolupaa maan käyttötavan muuttamiseen myöhemmin säädetty tavalla. Jos viljelijällä on voimassa oleva maatalouden ympäristötuen erityistuki-

Helsingissä 24 päivänä helmikuuta 2010

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*

sopimus, kyseiseen sopimukseen sisältyvää laidunala ennakkolupamenettely ei koske.

12 §

Pysyvän laitumen hoito

Jos lohkoja, jotka on ilmoitettu pysyväksi laitumeksi, ei laidunneta, ne on säilytettävä avoimena niittämällä. Niiton ajankohdassa ja toteuttamisessa on otettava huomioon luonnonvaraisten lintujen ja nisäkkäiden suojelu. Sellaisilta lohkon osilta, joita ei voida niittää, on raivattava vesakko ja puiden taimet tarvittaessa. Viljelijä voi hyödyntää niittojätteen halutessaan. Niittojätettä ei kuitenkaan ole välttämättä korjattava pois laitumelta. Pysyvän laitumen laidunnus on toteutettava siten, ettei se aiheuta maaperän eroosiota ja maanpinta säilyy kasvipeitteisenä.

Tämä asetus tulee voimaan 3 päivänä maaliskuuta 2010.

Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä asetuksen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 133—141, 2 1/2 arkkiä